

Arrest

nr. 227 130 van 7 oktober 2019
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat I. SIMONE
Stanleystraat 62
1180 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 5 juli 2019 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 5 juni 2019 houdende een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het arrest tot schorsing nr. 222 950 van 20 juni 2019.

Gelet op de beschikking van 10 september 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 oktober 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. VAN DEN BOSSCHE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat I. SIMONE verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché N. ONRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 7 september 2010 verklaart de verzoekende partij zich vluchteling. Op 18 februari 2013 weigert de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) haar de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Op 24 juli 2013, bij arrest nr. 107 195, weigert ook de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) haar de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

1.2 Op 28 oktober 2014 verklaart de verzoekende partij zich een tweede maal vluchteling. Op 12 november 2014 weigert de commissaris-generaal de meervoudige asielaanvraag in overweging te

nemen. Op 18 december 2014, bij arrest nr. 135 517, verwerpt de Raad het tegen deze beslissing ingestelde beroep.

1.3 Op 3 juni 2015 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Op 20 juni 2016 wordt deze aanvraag onontvankelijk verklaard. Op 22 mei 2017, bij arrest nr. 187 162, verwerpt de Raad het tegen deze beslissing ingestelde beroep.

1.4 Op 23 april 2018 dient de verzoekende partij een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Op 12 oktober 2018 wordt ook deze aanvraag onontvankelijk verklaard. Op 25 april 2019, bij arrest nr. 220 225, verwerpt de Raad het tegen deze beslissing ingestelde beroep.

1.5 Op 5 juni 2019 neemt de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde) een beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Dit is de bestreden beslissing, die op 6 juni 2019 aan de verzoekende partij ter kennis werd gebracht.

1.6 Op 5 juni 2019 neemt de gemachtigde eveneens een beslissing houdende een inreisverbod (bijlage 13sexies) van twee jaar. De tegen deze beslissing ingestelde vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op 20 juni 2019, bij arrest nr. 222 950, verworpen.

1.7 Op 20 juni 2019, bij arrest nr. 222 950, schorst de Raad bij uiterst dringende noodzakelijkheid de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

1.8 Op 15 juli 2019 wordt de bestreden beslissing ingetrokken.

2. Over de rechtspleging

2.1 Ambtshalve onderzoekt de Raad het voorwerp van het thans voorliggende beroep tot nietigverklaring, in het bijzonder de vraag of het verzoekschrift slechts het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) van 5 juni 2019 tot voorwerp heeft, of ook het inreisverbod (bijlage 13sexies) van 5 juni 2019.

2.1.1 Uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij op het einde van haar feitenrelaas aangeeft dat de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing "*annexe 13 septies et sexies*" heeft genomen, waarna zij stelt dat het om "*la décision attaquée*" gaat. Zij verwijst aldus naar de bestreden beslissing in het enkelvoud.

Vervolgens vermeldt zij als voorwerp, onder de hoofding "*II. Objet*", uitdrukkelijk dat zij met het voorliggend beroep de annulatie wenst te vragen van de "*annexe 13 septies prise par l'Office des Etrangers le 5.06.2019 et à lui notifiée le 6.06.2019*". Bijgevolg vraagt zij uitdrukkelijk slechts de nietigverklaring van de bijlage 13septies.

Op basis van de uiteenzetting van de twee middelen kan de Raad niet afleiden of deze gericht zijn tegen de bijlage 13septies, tegen de bijlage 13sexies of tegen beide beslissingen. De inhoud biedt op zich geen uitsluitel, maar lijkt eerder te wijzen op het feit dat slechts de bijlage 13septies is aangevochten. In het kader van het eerste middel somt de verzoekende partij immers de elementen op waarmee de gemachtigde in de beslissing volgens haar geen rekening heeft gehouden. Zij wijst er in dit kader onder meer op dat haar partner, die erkend vluchteling is, haar niet kan volgen naar Guinee, en dat aan haar een inreisverbod van twee jaar werd opgelegd, waardoor zij niet op een strikt tijdelijke manier in Guinee zal zijn. De verzoekende partij verwijst voor het overige telkens zonder meer naar "*la décision*" of "*la décision attaquée*". Op het einde van het tweede middel verwijst zij weliswaar naar "*la décision d'irrecevabilité de la demande d'autorisation de séjour avec ordre de quitter le territoire*", maar een beslissing waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard, is *in casu* hoe dan ook niet aan de orde. Een bevel om het grondgebied te verlaten zit wel vervat in de bestreden bijlage 13septies.

Ten slotte vraagt de verzoekende partij *in fine* van haar verzoekschrift nogmaals uitdrukkelijk om de “*annexe 13 septies prise par l’Office des Etrangers le 5.06.2019 et à lui notifiée le 6.06.2019*” te vernietigen.

2.1.2 Ter terechtzitting van 3 oktober 2019 wijst de waarnemend voorzitter op het bovenstaande en vraagt zij de verzoekende partij om verduidelijking. De verzoekende partij geeft aan dat beide beslissingen werden vermeld in en gevoegd bij het verzoekschrift, dus dat zij beide werden aangevochten. De verwerende partij stelt dat enkel de bijlage 13*septies* werd aangevochten.

2.1.3 De Raad stelt vast dat zowel de bijlage 13*septies* als de bijlage 13*sexies* bij het verzoekschrift werden gevoegd. In de inventaris worden beide stukken slechts benoemd als “*annexe 13 septies*” en “*annexe 13 sexies*”, zodat hieruit alleszins niet kan worden afgeleid of beide beslissingen werden gevoegd als bestreden beslissingen. Verder kan de Raad slechts vaststellen dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift slechts eenmaal naar de bijlage 13*sexies* verwijst, met name op het einde van haar feitenrelaas, en ook eenmaal naar een inreisverbod van twee jaar, met name daar waar zij in het kader van het eerste middel de elementen opsomt waarmee de gemachtigde bij het nemen van zijn beslissing geen rekening heeft gehouden. Ook uit deze beperkte en bovendien vage vermeldingen kan aldus niet worden afgeleid dat de verzoekende partij de bedoeling had ook de bijlage 13*sexies* van 5 juni 2019 aan te vochten. Ten slotte moet worden vastgesteld dat de verzoekende partij tweemaal uitdrukkelijk aangeeft dat zij de vernietiging beoogt dan wel vraagt van de bijlage 13*septies* van 5 juni 2019, haar ter kennis gebracht op 6 juni 2019.

Op grond van de duidelijke tekst van het verzoekschrift met betrekking tot de bijlage 13*septies* als voorwerp van het beroep enerzijds en het ontbreken van enige duidelijkheid en zelfs aanwijzingen van het tegendeel met betrekking tot de bijlage 13*sexies* als voorwerp van het beroep anderzijds, kan de Raad niet anders dan vaststellen dat slechts het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13*septies*) van 5 juni 2019 de bestreden beslissing uitmaakt.

2.2 Overeenkomstig artikel 39/81, tweede lid van de vreemdelingenwet bezorgt de verwerende partij de griffier, binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

De Raad stelt vast dat de verwerende partij noch een administratief dossier noch een nota met opmerkingen heeft ingediend.

3. Over de ontvankelijkheid

Op 15 juli 2019 deelt de Dienst Vreemdelingenzaken het volgende mee aan de hoofdgriffier van de Raad:

“(…) Refererend naar het verzoekschrift van 10.07.2019 in bijlage, wens ik u op de hoogte te stellen dat de Dienst Vreemdelingenzaken besloten heeft om de beslissing dd 05-06-2019 (13 *septies*) van de in referte aangeduide zaak in te trekken. (…)

In de bijgevoegde interne nota van 15 juli 2019 wordt het volgende gesteld:

“(…) Intrekking bijlage 13 *septies* d.d. 5/6/2019.
Reden: *schorsing RVV – artikel 8 EVRM* (…).”

Ter terechtzitting van 3 oktober 2019 stelt de verzoekende partij dat in de mate dat de bijlage 13*sexies* verwijst naar de bijlage 13*septies*, deze bijlage 13*sexies* een volgbeslissing is, die het lot van de bijlage 13*septies* volgt. De verwerende partij stelt hierop dat de bijlage 13*sexies* altijd steunt op de bijlage 13*septies*, maar dat de bijlage 13*sexies* niet werd aangevochten, waardoor slechts de bijlage 13*septies* werd ingetrokken.

In de eerste plaats stelt de Raad vast dat de partijen niet betwisten dat de bestreden beslissing door de Dienst Vreemdelingenzaken werd ingetrokken. Als gevolg van deze intrekking is het beroep zonder voorwerp geworden, zodat het moet worden verworpen.

Met betrekking tot het betoog van de partijen aangaande de verhouding tussen de bijlage 13*sexies* en de bijlage 13*septies* stelt de Raad vast dat de partijen niet betwisten dat de bijlage 13*sexies* van

5 juni 2019 de volgbeslissing is van de bijlage 13septies van 5 juni 2019. Dit blijkt tevens uitdrukkelijk uit het betrokken inreisverbod, dat stelt dat de beslissing tot verwijdering van 5 juni 2019 ermee gepaard gaat, en wordt ook uitdrukkelijk erkend door de verwerende partij. Ook wijst de Raad erop dat een inreisverbod overeenkomstig artikel 74/11, § 1, tweede lid van de vreemdelingenwet steeds gepaard moet gaan met een beslissing tot verwijdering. *In casu* blijkt dat het voormelde inreisverbod van 5 juni 2019 uitdrukkelijk gepaard gaat met de ingetrokken verwijderingsbeslissing van dezelfde datum, die aldus geacht wordt nooit te hebben bestaan. Bijgevolg brengt het verdwijnen van de verwijderingsbeslissing (*in casu* door de intrekking ervan) van rechtswege ook het verdwijnen van het inreisverbod (*in casu* door de impliciete intrekking, minstens de impliciete opheffing ervan) met zich mee. Dit inreisverbod bestaat immers slechts als *accessorium* van de ingetrokken verwijderingsbeslissing (*cf.* RvS 16 december 2014, nr. 229.575). De Raad heeft echter hoger, onder punt 2., reeds vastgesteld dat slechts de bijlage 13septies van 5 juni 2019 werd aangevochten, en niet de 13sexies van 5 juni 2019. Het *dictum* in de thans voorliggende zaak kan zich bijgevolg nooit uitstrekken tot de aan de verzoekende partij opgelegde bijlage 13sexies, aangezien het voorwerp van het beroep beperkt is tot de bijlage 13septies. In deze mate kan de Raad zich dan ook niet uitspreken over het lot van de niet-aangevochten bijlage 13sexies.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven oktober tweeduizend negentien door:

mevr. I. VAN DEN BOSSCHE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

I. VAN DEN BOSSCHE